

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 140. Quid circa consuetudinem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

validè dispensat Episcopus & ejus Vicarius pro omnibus Diœcesanis, Parochus pro Parochianis, Superior pro subditis, non tamen pro famulis secularibus; Papa pro omnibus, etiam sine causa, sic tamen dispensans peccare potest: Deinde qui potest dispensare potestate ordinariâ, potest suas vices alteri delegare, dicendo, si ille approbaverit causam, dispensem: Si autem ipsemet habeat potestatem delegatam, non potest subdelegare, attamen dicere potest, dispenso, si ille causam approbaverit: Denique si causa moraliter certa excusat, non est opus dispensatione Superioris, nisi forte ratione scandali, quod oriretur, si publicè laboraretur, Tamb. L. 4. c. 3. §. 2. à n. 31. Vide *Leurenium*

P. 1. Quæst. 437. num. 2.

Q. 140. Quid circa consuetudinem. R. Hoc unum, 585 quod per consuetudinem videatur nunc licitum molere, non tamen advehere frumenta vel farinam avehere: non ubique tamen est talis consuetudo. Escob. & Stoꝝ per consuetudinem excusant etiam eos, qui tempore messis die festo sub vesperum accidunt falcem, vel præparant materiam pro labore sequentis diei necessariam.

Q. 141. Quomodo pietas excusat. R. Propter hanc 586 licitum est die festo fodere sepulchrum pro mortuo illo die sepeliendo, Illsung T. 5. num. 167; item veniale tantum esset erigere sepulchrum Christi, præsepe vel moles artificiosas ad excipiendam Eucharistiam, licet die præcedenti fieri potuisse; item collocare scenam in Ecclesiis ad representationem sacram, Tambur. num. 3. Illsung suprà. Dubitatur autem, an excusat voluntas vitandi otii; negant Suar. Comit. & alii, quia opus, quod ex se est servile, manet tale, quamvis fiat pio fine: è contrà à mortali excusant Sa, Silv. aliquique cum